

XII. A SmekerÁsok életútja

Vershelyzet: 4 év, 2 oszi, 30 egyén, 106-os terem.
Versbeszéd: nosztalgikus hangnem és sok-sok érzélem.
Talán vers vagy inkább regény? Egoista avagy szerény?
Osztályunkról sok ám a vélemény.

Ahogy Oszi néni mondaná: mi vagyunk a fénysugár, a tudás,
Mely kilencediktől felnőttkorig haladt, s lett 12 Á-s.
Együtt vagyunk hullám, tanárainknak olykor tragikum,
De felnagyítva látható a sok tehetséges kvantum.

Szimbiózisunk az összerázóval kezdődött,
A sok kovalens kötés köztünk ott megteremtődött.
Kiválasztott egyedeink gólyabálon szerepeltek,
Színpadi csillogásukkal minket képviseltek.

A csapatversenyek során kiderült, hogy „ki mit tud?”-ott:
Általános tudásért, bioszért és fizikáért a díj nekünk jutott.
Bár tudtuk, hogy csapatunk multifunkcionális,
Mosolyunk volt konvex és konkáv is.

Idővel megtanultunk magolni, varni és tervezni,
Összerázót, Ki Mit Tud-ot, Fizika HÚHÓ-t szervezni.
Tizedikben már nemcsak tanulni, de bulizni is volt kedvünk,
Sőt, BDSZ-be és iskolaújságba is beleelegyedtünk.

Közben osztályunk felvett még 2 elektront,
Így a 2 angolcsoport is megmaradhatott.
Akkor kerültünk mi furulyakör, néptáncsoport és diákszövetség élére,
És lettünk Tentamen meg Diákvilág főszerkesztője.

MAKOSZ, KAV, MIFIZ, TUDOK, TUDEK –
Eme érthetetlen rövidítések – osztályunkban kincsek.
Ha versenyről és olimpiásról volt szó,
Minden tantárgyból volt díjat hozó.

Felmérők előtt a tanulástól bioritmusunk felborult,
Éjszakánk fénysebességgel nappallá alakult.
Felmérő után pedig jött a mohácsi vész:
Neuronjainknak annyi, nem maradt semmi ész.

Tanórákon előkerült mindenkinek a romantikus énje,
Egzotikum felé vágyódtunk, tudtuk: elmenni kéne!
Vágyunk teljesült: utunkba esett Töröcsvár, Csomafalva, Brassó és Borospatak,
Hol Dionüszosz istenhez imáink meghallgattattanak.

Ragadt ránk kultúra, tudomány és művészet, de nem csak Budapesten,
Hanem Görögországban, Párizsban, Bécsben és Svájcban is egyben.
Tavaly 2 állomás között még szalagavatót is sikerült szerveznünk,
S nem hittük, hogy idén könnyes szemmel a sajátunkon kell résztvevünk.

Most törnek felszínre az igazi létfilozófiai kérdések,
Vajon melyek számunkra a megfelelő mesterségek?
Tán orvos, gyógyszerész, ügyvéd, biológus, törvényszéki tudós, informatikus?
Vagy nyomozó, kémikus, asztrofizikus, énekes, közgazdász, író, esetleg politikus?

Közösségünk már 4 éve azon gondolkodik, hogy „mi az élet?”,
„Hát ez nagy szégyen!”, hiszen még most sem tudjuk, hogy ezalatt ki mit érthet.
De az biztos, hogy osztályunk fénye nemsokára a ballagás prizmájában megtörik,
S a sok színes sugár az ismeretlenbe addig szóródik, míg az Életbe nem ütközik.